

Henning Bøgesvang í Húsa kirkju seinasta sunnudag:

Vit hugsa meira um at tryggja okkum enn at liva

De fleste af vore bekymringer handler om at sikre os – at sikre livet, synes at være vigtigere end at leve det... Det fortælles om en gammel mand, at han gjorde alt for at sikre sig. Han var bange for at falde ud af sengen, bange for indbrud og overfald, bange for at falde, og bange for det man bød ham at spise. Det kostede hele hans dag, fra han stod op til han atter faldt i søvn om aftenen, at finde på alt det, der kunne sikre ham på forskellig vis. Men livet selv havde han ikke tid til, segði Henning Bøgesvang. Niðanfyrri prenta vit prædikuna:

Tilknýti Føroya til Europeiska Samveldið

Seminar í Havnar Klubba mánadagin 9. oktober 1995, kl. 9.00–16.30

Mánadagin 9. oktober 1995 skipa Fróðskaparsetrið og Fróðskaparfelagið fyrri seminari, har spurningar um tilknýti Føroya til ES verða viðgjørdar.

Skráin er henda:

Kl. 9.00 Hjalti í Jákupsstovu, formaður í Fróðskaparfelagnum, bjóðar vælkommin.
Edmund Joensen, lögmaður, setur seminarið.

Kl. 9.20 Handils- og búskaparligt tilknýti til ES

Fyrirlestrar:	Óli Samró	Avtaluhættir hjá ES
	Jákup í Gerðinum	Europeiski arbeiðsmarknaðurin og Føroyar
	Arne Poulsen	Broyttar vinnuumstøður við at nærkast ES?
	Jens Helgi Toftum	Veioðurættindi – vinningur ella tap við at nærkast ES?

Kl. 11.00 Kaffisteoður

Kl. 11.30 Viðmerkingar og orðaskifti

Kl. 12.00 Døgurðasteoður

Kl. 13.40 Politiskt tilknýti til ES

Fyrirlestrar:	Ingibjörg Berg	Føroyar í altjóða samfelagnum
	Hans Holm	Pinkutjóðir og minnilutur í ES
	Tróndur Djurhuus	ES og demokratið
	Tommy Petersen	Innlíman ella limaskapur?
	Kjartan Hoydal	Hvussu verður politiska tilknýtið? ES í altjóða fiskivinnupolitikki

Kl. 15.00 Viðmerkingar og orðaskifti

Kl. 16.00 Jón Pauli Joensen, rektari, dregur saman um og endar seminarið.

Tey, ið ætla sær at luttaka, verða biðin um at senda lepan niðanfyrri til Fróðskaparsetur Føroya, Setursskrivstovuna, Handan A 5, Tórshavn, í seinasta lagi hósdagin 5. oktober 1995. Luttøkugjald við døgurða og kaffi er kr. 130,- fyrri hvønn, at leggja hjá í kekki ella rinda við inngongdina.

Fróðskaparsetur Føroya

Føroya Fróðskaparfelag

TILKNÝTI FØROYA TIL EUROPEISKA SAMVELDIÐ

Seminar í Havnar Klubba mánadagin 9. okt. 1995, kl. 9.00–uml. 16.30

Tilmelding um luttøku

Navn:

Bústaður:

Dagfesting:

Tilmeldingin skal verða Fróðskaparsetri Føroya, Setursskrivstovuni, Handan A 5, Tórshavn, í hendi í seinasta lagi hósdagin 5. oktober 1995. Luttøkugjald, 130 kr. fyrri hvønn, at leggja hjá í kekki ella rinda við inngongdina.

15. s.e. trin. – Mat. 6, 24-34
Går det ikke meget godt – det med at tjene to herrer? Der arbejdes, der skrives timer – undertiden med gaffel – der arbejdes sort, MVG kommer ikke med, og misundelsen trives over jord og over andres gode fortjenester. Når der er møde eller gudstjeneste, så løftes vi op fra det jordiske til det åndelige, og vi samler tanker om Jesus og frelsen og det evige liv. Da tænker vi ikke på penge og materielle ting. Er det ikke sådan der leves – vi giver Gud, hvad Guds er, og kejseren, hvad kejsers er. To herrer klarer vi at tjene, som om de var ligestillede, og skulle have samme opmærksomhed. Det samme med moral, det klarer vi også – sågar dobbeltmoral. – Vi ved meget godt, at alt det vi gør i dagligdagen af småfiduser og utroskab på forskellig vis, ikke er noget vi beder Gud om hjælp til, og vi taler ikke om det i vore gudelige kredse – og dog er det en del af vort liv. Der er nogle, der mener, at selve livet med penge og praktiske gøremål er syndigt – på samme vis som seksualitet, hvor selv den stærkeste kan blive overvældet og glemme alt omkring sig, så selv det smukkeste bliver misbrugt og ødelagt. Det var ikke meningen! Hvordan med maden: spiser vi for at leve, eller lever vi for at spise? Hverken penge, eller sex, eller materielle goder som maden, er syndigt og umenneskeligt. Det hører med til vores liv, ikke for at misbruges, men for at gøre livet smukt og bedre. Penge er en praktisk ting, en hjælp til dagligdagen til livet. Det var dog selve livet, der var det vigtigste – det som Gud havde skabt, at elske, og selv at lade sig elske. Men ligesom det skete og stadig sker, at slaven eller tjeneren tog magten og gjorde sig selv til herre, fordi herren var for svag og for uopmærksom – således er der en fare ved penge, som er en slags tjener for os, der er herre over dem, at pengene bliver herre over os, når vi køber os frem til magt. Det er utroligt hvad mennesker kan få

sig selv til at gøre for at få penge, og dermed for at få magt. Pengene bliver en Gud, som elskes og tilbødes, og mange tror, at hele livet styrter i grus, hvis kassen er tom – hvis pengene, værdierne er borte. Penge, som betyder værdi, behøver jo ikke nødvendigvis at være klingende mønt. For nogen er det jord eller arv, der har en sådan magisk magt, at alle andre værdier såsom ærlighed, troskab og kærlighed tilsidesættes. Det kan virke som en besættelse, at uden penge eller værdier, har man intet at holde sig til, en besættelse, fordi man måler andres og ingen personlig værdi i penge og jordiskgods. Der er så mange fristelser i verden, som gør at andet eller andre end Gud, bliver herre over livet, og det har sin pris, fordi vi kommer bort fra det, som var hensigten med vort liv. Det er risikabelt at leve, for vi kommer så let ud af kurs og tror, at vi selv har bedre forstand på, hvordan vi lever et godt liv, end Guds forstand på et godt liv. Af samme grund gør vi os så mange bekymringer, og bekymringer er ikke det samme som at lægge planer, eller at gøre sig tanker om fremtiden. Naturen planlægger også – f. eks. rejser mange fugle bort for at klare vinteren. Planterne opsamler næring og går i dvale, og det samme gør så mange dyr. Men naturen bekymrer sig ikke, gør sig ikke unyttige spekulationer over forhold der ikke kan gøres noget ved, eller forandres på. Vi kan ikke ændre på stormen ved at bekymre os over den, men vi kan ved planlægning forberede os så godt som muligt på dens komme. Det fortælles om Terje Vigen, at han på sin vej tilbage til Norge med to tønder korn, som han havde hentet i Danmark, blev taget af englænderne og sat i fængsel.

Han vidste, at kone og barn sad sultne derhjemme og led nød, og sikkert ville dø af sult. Så står der: „Han stured en dag, ja, kan hælde to, så rysted han sorgen af“. Han holdt vel ikke op med at tænke på dem. Han holdt

op med at spekulere på, hvordan de skulle overleve, for han kunne ikke gøre noget ved det. De overlevede ikke med hans hjælp, og så måtte han lade det ligge. De fleste af vore bekymringer handler om at sikre os – at sikre livet, synes at være vigtigere end at leve livet. Det fortælles om en rig, gammel mand, at han gjorde alt for at sikre sig. Han var bange for at falde ud af sengen, bange for indbrud og overfald, bange for at falde, og bange for det man bød ham at spise. Det kostede hele hans dag, fra han stod op til han atter faldt i søvn om aftenen, at finde på alt det, der kunne sikre ham på forskellig vis. Men livet selv, havde han ikke tid til.

Jesus taler om ikke at bekymre sig. Livet er til for at blive levet. At elske, og at lade sig elske. At elske et andet menneske indebærer risiko, og det samme, hvis man selv lader sig elske – for man kan blive bortstødt, eller bortstøde selv og opleve sårede følelser. Men livet var fattigt, om vi slet ikke ville eller turde elske.

Der var jo også manden med den ene tallent, der blev sikret ved at han gravede den ned i jorden. En mand der tænkte: „Jeg tror ikke leve mit liv, jeg er bange for at få pletter på det, jeg må hellere grave det ned i jorden, holde mig væk fra alt og alle, og alt det der gør mig snavset“. Graver jeg mig selv og mit liv ned i et hul i jorden – så er det jo borte og tabt.

Så du filmen på TV om „Ditte Menneskebarn“? Ditte var værgeløs overfor den barske virkelighed med skrøbelige mennesker fulde af begær og lidenskab. Hun bliver både brugt og misbrugt, og så meget mislykkes og ender i ulykke, der hvor der i filmen var tale om at sikre sig. Men Ditte lovede at leve, at elske, at være Menneskebarn med udstråling af liv og kærlighed til sine omgivelser.

Jesus der talte om, at vi ikke skulle bekymre os. Hann levede selv og satte

Framhald á síðu 26